

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Бургас, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева Върбанова
Тихомир Р. Рачев

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Тихомир Р. Рачев Въззивно гражданско дело
№ 20232100501924 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

образувана е по въззивна жалба на Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи („ОДМВР“) – гр. Бургас, чрез пълномощника му юрк. Ана Димчева, срещу Решение № 2054 от 10.10.2023 г. по гр. д. № 1407/2023 г. на Районен съд – Бургас. С последното е уважен искът по чл. 365, ал. 1 КТ на И. К. Г. срещу ОДМВР – гр. Бургас за отмяна като незаконосъобразна на Заповед № 251з-363/23.01.2023 г. на Директора на ОДМВР – гр. Бургас, с която на Г., заемаща длъжността „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им“ („РОППСС“), сектор „Пътна полиция“ („ПП“), отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР – Бургас, е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, за това, че на 14.01.2022 г. е завершила заявление № 220769002025, въз основа на което е извършена първоначална регистрация в страната на лек автомобил, марка „Лексус“, модел „RX450X“, регистриран в сектор „ПП“ при ОДМВР – Бургас с рег. № A7496HX, като не е забелязала, че ѝ е представено неистинско италианско свидетелство за регистрация с бланков № DA0413112.

Въззивникът счита, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Изтъква, че дисциплинарното наказание е наложено, тъй като въззиваемата не е установила наличието на

несъответствия, които визуално би могла да установи – разликата в цветовото изпълнение, разликата в шрифта, както и имитацията на водни знаци. Тези несъответствия според въззивника са били достатъчни да породят у нея съмнение относно достоверността на предоставените регистрационни документи за превозното средство, поради което е следвало да сигнализира на назначената нарочна комисия към сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – Бургас за установяване на неистинността. Поддържа се, че всеки средностатистически гражданин може да разпознае воден знак, който е инкорпориран в хартия, от воден знак, отпечатан върху хартията. Освен това в Технологичния ред, действащ в ОДМВР, било записано, че служителят е длъжен да познава свидетелствата, техните защиты и отличителни белези. Въззивникът оспорва извода на съда, че въззиваемата не е могла да установи неистинността поради липса на обучения във връзка с установяване на отличителните знаци и евентуални интервенции върху оригиналните свидетелства за регистрация. Сочи, че служителите се обучават практически в хода на процеса на изпълнение на задълженията им. В жалбата се излага още, че страницата на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към МВР „Информационна база данни за различните видове документи DOCIS 2021“ има само подпомагащо значение за дейността по регистрация на автомобилите и служителите не са били длъжни да я ползват. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли иска. Претендират се разноски.

Постъпил е отговор на исковата молба от И. К. Г., чрез адв. Станко Кралев. В него се поддържа, че правилно първоинстанционният съд е установил, че въззиваемата е допуснала формално нарушение на трудовите си задължения, но го е направила безвиновно. Излага се, че е невъзможно служителите да установят наличието на несъответствия в процесните документи, тъй като не са разполагали с образци на регистрационни документи, специални технически средства за проверка на защитите и отличителните белези и не са преминавали такова обучение. Познания в тази област въззиваемата придобила само в резултат на лични усилия и взаимопомощ между колегите, заемаща длъжност. В отговора се сочи, че неизпълнението на трудовите задължения се дължи на обективна невъзможност. Иска се обжалваното решение да бъде потвърдено. Претендират се деловодни разноски.

Относно валидността и допустимостта на решението:

Страните нямат оплаквания във връзка с валидността и допустимостта на решението. В съответствие със задължението си по чл. 269 ГПК съдът извърши служебна проверка и установи, че решението е валидно и допустимо.

Като прецени събраните по делото доказателства, както и доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото не се спори, че ищцата И. К. Г. заема по трудово правоотношение длъжността „Системен оператор“ в група „РООППСС“ при сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – гр. Бургас.

Не се спори също, че срещу ищцата е била образувана проверка по чл. 205, ал. 2 ЗМВР по повод на анонимно писмо от 18.08.2022 г., в което се съобщава, че старши инспектор Р.Ж. – началник на група „РОППСС“ в сектор „ПП“ към отдел „ОП“ при ОДМВР – Бургас е свързан с хора, които се занимават с внос на автомобили, и получава материална облага с цел регистрация на МПС със съмнителен произход.

Не се спори, че на 14.01.2022 г. ищцата е заварила заявление № 220769002025, въз основа на което е извършена първоначална регистрация в страната на лек автомобил, марка „Лексус“, модел „RX450X“, регистриран в сектор „ПП“ при ОДМВР – Бургас с рег. № А7496НХ. Към заявлението е било представено италианско свидетелство за регистрация с бланков № DA0413112 (л. 145 от първоинстанционното дело).

С постановление от 16.08.2022 г. на старши разследващ полицай при ОДМВР – гр. Бургас по досъдебно производство № 251зм-259/2022 г. по описа на ОДМВР – Бургас е назначена техническа експертиза, по която е възложено на експерт от Базова научно-техническа лаборатория („БНТЛ“) при ОДМВР – гр. Бургас да извърши проверка на истинността на 29 броя свидетелства за регистрация на моторни превозни средства, сред които под № 22 е и процесният лек автомобил.

Със Заповед № 251з-4163/25.08.2022 г. работодателят е назначил комисия, която да изследва дали служителите, които са заверили неистински заявления, са извършили дисциплинарно нарушение (по-долу „първата дисциплинарна комисия“). Сред тях е и ищцата във връзка със заверено от нея заявление № 220769002025/14.01.2022, въз основа на което е извършена първоначална регистрация в страната на процесния лек автомобил.

По делото е представен Протокол № 107/02.09.2022 г. за извършена от експерт – криминалист в сектор БНТЛ при ОДМВР – гр. Бургас експертиза на горепосочените свидетелства. Експертът е извършил визуален оглед на свидетелствата за регистрация с помощта на микроскоп, при естествено, изкуствено и ултравиолетово осветление. Изследвана е и инфрачервена луминесценция чрез видеоспектрален компаратор. Освен това е извършено сравнение с аналогични документи от електронен каталог с образци на документи за свидетелства на различни страни (Европейска база данни за идентификация на превозни средства – EUVID 2020-2021). Въз основа на извършеното изследване е установено, че италианско свидетелство за регистрация с № DA0413112 за процесния автомобил е неистинско и не е издадено от властите на Република Италия. Експертът е посочил, че е налице разлика в цветовото изпълнение; различие в шрифта на някои от текстовете на бланката; хартията е с различни оптични характеристики спрямо оригиналните бланки при ултравиолетови лъчи и инфрачервена луминесценция; хартията няма водни знаци (имитирани са водни знаци чрез

отпечатване, а при истинските знаците са в самата хартия); при ултравиолетова светлина няма луминесциращи власинки – имитирани са такива чрез отпечатване с ултравиолетови реагиращи мастила; номерът на бланката се състои от две букви и седем цифри, като всичките са отпечатани на цветен принтер, а не на висок печат, както при оригиналните.

В Справка рег. № 251p-44722/23.11.2022 г., след като е анализирала фактите и доказателствата, първата дисциплинарната комисия е предложила налагане на ищцата на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Със Заповед № 251з-6482/12.12.2022 г. Директорът на ОДМВР е назначил друга комисия, която да изследва дали служителите, които са заверили неистински заявления, са извършили дисциплинарно нарушение (по-долу „втората дисциплинарна комисия“).

На 20.12.2022 г. с писмо работодателят е поканил ищцата да даде обяснения във връзка със констатираното нарушение, което е подробно описано. Поставени са следните въпроси: 1) на кое работно място ищцата е изпълнявала дейността по прием и проверка на документи, изискуеми по чл. 12а от Наредба № 1-45/24.03.2022 г. след извършена идентификация и проверка на техническата изправност на МПС; 2) познава ли ищцата свидетелствата за регистрация, техните защитни и отличителни белези за превозни средства с регистрация в държава членка на ЕС, ЕИП или Конфедерация Швейцария; 3) в група „РОППСС“ налични ли са образци на регистрационни документи, служещи за съпоставка и сравнителен анализ с представените от собствениците за регистрация?; 4) запозната ли е ищцата с Технологичния ред – за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на превозни средства в сектор „ПП“ на ОДМВР – гр. Бургас; 5) запозната ли е ищцата с възможността за проверка на защитите и отличителните белези на свидетелствата за регистрация чрез ултравиолетово осветление и налично ли е такова на работното ѝ място. На ищцата е даден тридневен срок да даде писмено обясненията си пред работодателя.

На 22.12.2022 г. ищцата е депозирала писмени обяснения. Дала е отговор на поставените въпроси в смисъл, че: 1) е изпълнявала задълженията си на работно място № 3; 2) работното място не е обезпечено с технически средства за проверка на истинността на документите, а тя се извършва визуално, без на служителите да е провеждано обучение за това; 3) в група „РОППСС“ няма налични образци на регистрационни документи, служещи за съпоставяне с представените за регистрация; 4) запозната е с Технологичния ред и го е спазила; 5) не е запозната с възможността за проверка на защитните отличителни белези на свидетелствата за регистрация чрез ултравиолетово осветление, като такова не е налично на работното ѝ място. В своя защита ищцата е изтъкнала, че работодателят е установил неистинността на документите с експертно изследване, при което са ползвани технически средства и каталог, с които служителите не разполагат.

С писмо № 769p-227/06.01.2023 г. Началникът на сектор „ПП“ – гр. Бургас е изпратил писмо до дисциплинарната комисия, в което е удостоверено, че в група „РОППСС“ до месец юли 2022 г. не са провеждани

под никаква форма обучения на служителите, въз основа на което да са били съставяни протоколи за обучение и да са били издавани сертификати във връзка с установяване на интервенции върху документи, установяване на отличителни белези и защиты на оригиналните свидетелства за регистрация на превозните средства.

С писмо вх. № 769р-226/06.01.2023 г. Началникът на сектор „ПП“ – гр. Бургас е удостоверил, че в група „РОППСС“ няма налични образци на регистрационни документи, служещи за съпоставка с представените от собствениците за регистрация. Няма нарочно обособено място, където да са посочени отличителните белези на документите, както и начините за установяване на защитите на оригиналните свидетелства за регистрация, евентуални преправяния или интервенции върху оригинални свидетелства. Разяснено е, че на служителите не се предоставя специално обучение, като те могат да се научат сами в хода на работата, включително като разглеждат свидетелствата на вече регистрирани автомобили. Посочено е също, че работните места не са обезпечени с технически средства за проверка на защитите и отличителните белези на свидетелствата.

На 13.01.2023 г. ищцата е депозирала писмено възражение, в което е повторила доводите си, че работодателят не е осигурил технически средства и обучение на служителите, за да могат да разпознават неистински документи. Освен това е изтъкнала, че дисциплинарната комисия не е изчакала отговора на свое писмо до Началника на сектор „ПП“ – гр. Бургас (има се предвид писмо с вх. № 769р-226 от 06.01.2023 г.).

Със Справка рег. № 251р-921/06.01.2022 г. втората дисциплинарна комисия е предложила на ищцата да бъде наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“.

На 11.03.2023 г. с писмо работодателят отново е поканил ищцата да даде писмени обяснения. Предоставен ѝ е тридневен срок, но няма данни да е дала обяснения.

Със Заповед № 251з-363/23.01.2023 г. на Директора на Областна Дирекция на МВР – гр. Бургас на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за това, че е допуснала нарушение на нарушение на изискванията на чл. 5, ал. 3, т. 1, вр. ал. 5 от Наредба 1-45/24.03.2000 год. и Технологичния ред за работа на група „РОППСС“. Сочи се, че на 14.01.2022 год. е завершила заявление № 220769002025, въз основа на което е извършена първоначална регистрация в страната на процесния автомобил. В заповедта се излага, че със заявлението е представено неистинско свидетелство за регистрация, издадено от властите на Република Италия. Работодателят се е позовал на експертното изследване, извършено от БНТЛ при ОДМВР – гр. Бургас. Приел е, че ищцата е проявила небрежност, като не е забелязала, че документът е неистински. Ангажирал е дисциплинарната ѝ отговорност на основание чл. 186, вр. с чл. 187, ал. 1, т. 3 (неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила) и с чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ (неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в

правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение). Заповедта е връчена на ищцата на 24.01.2023 г., което е удостоверено с подпис на служителя върху нея.

Съгласно писмо с вх. № 251000-12779/28.06.2023 г. Началникът на сектор „Комуникационни и информационни системи“ към ОДМВР – гр. Бургас е удостоверил, че ищцата има парола за достъп до мрежата за пренос на данни на МВР, а интернет страницата на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ и раздела в нея „Информационна база данни за различните видове документи DOCIS 2021“ е достъпна за всички служители с пароли за достъп до мрежата за пренос на данни на МВР.

С писмо с вх. № 328600-37839/04.07.2023 г. на Заместник-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР е удостоверено, че на изрично посочен уебсайт има информация за италиански регистрационни свидетелства, които са влезли в сила от 23.11.1999 г., относно за леки автомобили, ремаркета и мотоциклети. Актуална информация за свидетелствата за регистрация се съдържа на сайта на Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ към МВР.

Пред първата инстанция е разпитана свидетелката К. К. – **** на ищцата. Тя дава показания, че служителите не са преминали обучение за разпознаване на автентичността и верността на документите, които им се представят. Проверката се е осъществявала само визуално. Не е имало класьори с оригинали на регистрационни свидетелства. По-старите служители обаче са си направили такива копия и класьори. Свидетелката сочи, че чак през месец януари 2023 г. служителите били запознати с обстоятелството, че съществува мрежа за пренос на данни на МВР, която е достъпна за тях. Разяснява, че италианските свидетелства за регистрация не са идентични за цяла Италия и през годините са променяли вида и цвета си, а и не навсякъде шрифтът е бил еднакъв. Свидетелката заявява, че не е запозната със сайтовете, цитирани в писмо с вх. № 328600-37839/04.07.2023 г. на Заместник-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР.

Настоящият съд счита, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е законосъобразна. Мотивите за това са следните:

Както правилно е посочил първоинстанционният съд, процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган по чл. 192, ал. 1 КТ – директорът на ОДМВР – гр. Бургас, след получаване на писмени обяснения от ищцата съгласно чл. 193 КТ, в сроковете по чл. 194, ал. 1 КТ – в двумесечен срок от откриване на нарушението (считано от 23.11.2022 г., когато със справка рег. № 251р-44722/23.11.2022 г. са постъпили предварителни данни за извършени от ищцата дисциплинарни нарушения) и не по-късно от 1 година от извършването му (който изтича на 19.02.2023 г. съгласно справка рег. № 251р-48272/16.12.2022 г. за ползвани от ищцата за периода от 14.01.2022 г. до 14.01.2023 г. общо 36 дни платен годишен отпуск), и отговаря на изискванията за съдържание по чл. 195, ал. 1 КТ: посочени са нарушителят,

нарушението, и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага.

Съгласно приложената по делото трудова характеристика на ищцата (л. 169-170 от първоинстанционното дело) тя е имала задължение да спазва техническите и технологичните правила и сама да повишава професионалната си квалификация.

По делото е представен Технологичен ред за дейностите, извършвани при идентификация и регистрация на ПС в сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР – Бургас, съобразно Правила с рег. № ОА-1821/20.02.2012 г., утвърдени от Главен секретар на МВР (л. 116 и сл. от първоинстанционното дело), с който не се спори, че ищцата е била запозната. Съгласно Раздел II, т. 1, б. „г“ от същия при изпълнение на дейността си служителите, извършващи дейности и услуги извършвани на работно място № 3, сред които е и ищцата, следва да извършват преглед на представеното СРМПС за извършени подправки в него, да следят дали е отчислено в страната, която го е издала, като са длъжни да познават свидетелствата, техните защиты и отличителни белези, а в случай на съмнения да проверяват оригиналните документи за придобиване на собственост.

Съгласно чл. 5, ал. 3, т. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., издадена от министъра на вътрешните работи, при регистрация звената на МВР извършват необходимите проверки за достоверността на представените документи и данните на собственика, а съгласно чл. 5, ал. 6 от същата наредба служителите, извършващи проверки и регистрация, заверяват документите за регистрация и отговарят за правилното и точното им попълване, както и за достоверността на направените заверки.

Настоящият съд намира, че ищцата е нарушила горепосочените задължения, които произтичат едновременно от трудовата ѝ характеристика, от вътрешния акт на работодателя и от нормативен акт. Тя е била длъжна да познава свидетелствата, техните защиты и отличителни белези към момента на постъпването си на работа. Работодателят не е имал задължение да ѝ предоставя обучение или материали, тъй като става дума за основно нейно трудово задължение. Естествено, не може да се очаква от ищцата да разкрива неистинността чрез технически средства, каквито по настоящото дело се установи, че работодателят не ѝ е предоставил. Могла е обаче и с просто око да забележи разликите в цветовете, в шрифта на някои от текстовете на бланката и водните знаци. Съдът дори без специални знания забелязва значителната разлика в размера на шрифта между истинско свидетелство (такова е представеното на л. 127 от първоинстанционното дело, в което е подправен само номерът) и процесното (л. 145 от първоинстанционното дело). Различен е и самият шрифт, особено при изписването на цифрата „1“, която се издигната над останалите. Съдът счита, че дори и само тези обстоятелства са достатъчни, за да събудят съмнение у лице, което познава оригиналните свидетелства. Отделно ищцата е могла да усети с ръка, че номерът на бланката е отпечатан на цветен принтер, а не на висок печат, който, както подсказва името, е релефен. Като не е извършила дори тези елементарни действия, които щяха да я накарат да се усъмни в истинността на

представения документ, ищцата е проявила небрежно отношение към работата си. Ако се е нуждаела от сравнителни образци, тя е могла и сама да си направи каталог или да поиска назаем от колегите си – от разпитана на св. К. стана ясно, че служителите са имали такива каталози, които са изготвили сами, за да могат по-лесно да идентифицират истинските удостоверения. Поради изложеното съдът намира, че правилно е ангажирана дисциплинарната отговорност на ищцата за нарушения по чл. чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 КТ.

При преценката на тежестта на нарушението съдът съобрази, че то касае качеството на изпълнение на основната трудова функция на ищцата. Освен това с нарушението се засяга доверието на обществото в дейността на органите на МВР. Работодателят не е наложил най-тежкото дисциплинарно нарушение – „уволнение“, само защото е отчел, че деянието е при условията на небрежност, а не на умисъл и това, че през годините ищцата е получавала множество награди (съгласно кадрова справка на л. 172 от първоинстанционното дело). Поради това съдът намира, че наказанието е правилно определено.

По идентични спорове е формирА. и практика на други състави на Окръжен съд – Бургас: Решение № 1108 от 16.10.2023 г. по в. гр. д. № 1332/2023 г. и Решение № 1304 от 19.12.2023 г. по в. гр. д. № 1918/2023 г., която следва да бъде споделена.

Предвид изложеното предявеният иск по чл. 357, ал. 1 КТ е неоснователен. Първоинстанционното решение е неправилно и следва да бъде отменено, като искът бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода от делото в полза на ответника следва да се присъдят разноски – юрисконсултско възнаграждение определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на общо 200 лв. – по 100 лв. за всяка от двете съдени инстанции, и 40 лв. – платена държавна такса за въззивно обжалване.

Мотивиран от изложеното, Окръжен съд – Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2054 от 10.10.2023 г., постановено по гр. д. № 1407/2023 г. по описа на Районен съд – Бургас, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 365, ал. 1 КТ на И. К. Г., ЕГН *****, срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – гр. Бургас, ЕИК 129009742, за отмяна като незаконосъобразна на Заповед № 251з-363/23.01.2023 г. на Директора на ОДМВР – гр. Бургас, с която на Г., заемаща длъжността „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на

пътните превозни средства и собствениците им”, сектор „Пътна полиция“, отдел „Охранителна полиция“ на ОДМВР – Бургас, е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение”, за това, че на 14.01.2022 г. е завершила заявление № 220769002025, въз основа на което е извършена първоначална регистрация в страната на лек автомобил, марка „Лексус“, модел „RX450X“, регистриран в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Бургас с рег. № А7496НХ, като не е забелязала, че ѝ е представено неистинско италианско свидетелство за регистрация с бланков № DA0413112.

ОСЪЖДА И. К. Г., ЕГН *****, да заплати на Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – гр. Бургас, ЕИК 129009742, сумата от 240 лв., от които 200 лв. – съдебни разноски за двете инстанции (по 100 лв. за всяка) и 40 лв. – заплатена държавна такса за въззивно обжалване.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____